Akbaba

Yaktı nice canlar o nezaketli tebessüm,
Şir'in dahi kastetmesi cana gülerektir!

EMNİYET SANDIĞI

TASARRUF HESAPLARI

1954 YILI İKRAMİYE PLÂNI

- 10 Adet:
  VİLLÂ - "Otomobili ve Garajı ile birlikte,,
  EV - "Mobilyalı,,
  APARTMAN - "Daireleri,,
- 1 Kişiye **1000 Altın**, ayrıca **250 Altın**
- 70.000 Liralık çeşitli **Para ikramiyeleri**

• Her ay bir çekiliş

• Her (150) liraya bir kur'a

"VADELİ VADESİZ BÜTÜN TASARRUF HESAPLARI,,

Ayrıca
- (Öğrenci) ikramiyeleri
- (Küçük tasarrufu ve devamlı biriktirmeyi teşvik) ikramiyesi.

EN KISA ZAMANDA

OTOMOBİL EHLİYETİ

almak için

OTOKURS

Müessesesine kaydolunuz.

Motor - Trafik - Direk-si-Motor - Trafik - Direksiyon dersleri ehliyetli öğretmenler tarafından verilir.

Adres: Osmanbey, Şairnigâr, Samanyolu sokak
Tel: 80900

Emsallerinden üstündür.

Denizcilik Bankası

T.A.O.

DENİZYOLLARI

Gemilerile seyahat bir zevktir

Amerikaya:

Türk parasile muntazam seferler

Denizyolları

Sürat, Emniyet, Konfor, demektir

•

Grafika

Çocuklarınız oynuyor...

enerji sarfediyorlar

Onlara, kalorisi ve A, D vitamini bol SANA yediriniz!

S.114.a

UNİLEVER - İŞ TÜRK LTD. ŞTİ. (BAKIRKÖY)

SAYI: 111 — CİLT: 5 — 29 NİSAN 1954 ★ PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR ★ SAHİBİ: YUSUF ZİYA ORTAÇ

Akbaba
siyasi mizah gazetesi

Bu Hafta

Bu haftanın iki tuhaf olayı var.

1 — Devlet Bakanı Yardımcı'nın demeci,

2 — Seçim manzaraları.

Efendim, sayın Celâl Yardımcı İstanbula gelmiş. Bu kıyamette, güzel şehrimizin âb-u havasından istifadeye gelecek değil ya... Ver elini göçmen evleri deyip vatandaşları ziyarete koşmuş. Bir de ne görsün: Evlerin kimi yana yatmış, kimi çamura batmış!.. Gazetelere:

— Yapanın da, yaptıranın da yakasına yapışacağız, diyor.

Hatırımıza bir fıkra geldi:

Kafayı tütsüleyen Yeniçeri Ağası, yolda Salamona rastlayınca, nârayı basıp palayı çekmiş:

— Ulan bezirgân, ölümlerden ölüm beğen!..

Sinirleri boşanan Yahudi, korkudan dili dolaşarak sormuş:

— Aman Ağam, ne yaptım?. Kusurum ne?..

— Bre çıfıt, daha ne yapacaksınız?.. Siz hazreti İsayı öldürmüşsünüz!..

— Yanlışınız var sultanım... Bu iki bin sene evvel olmuş bir iş...

Yeniçeri, kaşlar çatık, gözler dönük, elindeki palayı havada sallıyarak:

— Anlamam, demiş... Ben daha şimdi duydum!..

Ne dersiniz, çatlak duvarlarının, çökmüş çatılarının, kaymış temellerinin fotoğrafları bir yıldır gazetelerde basılan bu göçmen evlerinin göçmüş halini sayın Devlet Bakanı da şimdi mi duydu?

Yeniçeri devrinde de değiliz ama...

Peki, ya şu seçim manzaralarına ne dersiniz? Bakıyorum, yüksek bir duvar. Bir mahşer kalabalığı. Bir çok eller, İnönü'nün arkasından dayanıyor. Bir çok eller, kolundan çekiyor. Ne o?.. Muhalefet lideri, aksaçlı, eski cumhur başkanı İsmet Paşa nutuk söyliyecek!..

Bir başkası: camı, çerçevesi parçalanmış bir otomobil... Yırtılmış bayraklar... Ne o?.. C. H. P. Genel başkanı Mersinde!..

Bir üçüncü haber: Maraşta, cebinden taş ve bıçak çıkan biri: «Ben İnönü'yü karşılamağa değil, ölü gömmeğe geldim» demiş.

Yine bir fıkra anlatacağım sizlere:

Cübbesini yıkayıp kurusun diye bahçeye asan Nasrettin Hoca, biraz sonra pencereden bir de bakmış ki, rüzgârla dolan cübbe, dalda, canlı gibi salınıyor... Duvardan yayı almış, oku koymuş ve gerip koyvermiş!..

Sonra, aşağı inip bir de bakmış ki, ok, cübbeyi delip geçmiş...

Hoca, masum bir korku ile, kendi kendine mırıldanmış:

— İyi ki içinde yokmuşum!.

Aday listesine giremiyenler için ne güzel teselli, değil mi? Hepsi, olaylara bakıp bakıp kendi kendileriyle Hoca merhum gibi sevinebilirler:

— İyi ki içinde yokmuşuz!..

AKBABA

— İleri, ileri... Tevfik İleri!..
Alalım Mecliste eski yerleri!..

(Necmi Rıza)

TAKVİMDEN YAPRAKLAR:

Liste

Girmekle yalnız listeye,
Meb'us edilmez intihap!
Kalmak ta var, çıkmak ta var,
Allah-u a'lem bissavab!

Orhan Seyfi ORHON

KARAGÖZ

Yazan: AKBABACI

— 51 inci faslın devamı —

(Karagözle Hacivad, Karakuşa da (aşağı gel!) diye bir işaret çaktıktan sonra merdivenden inip Meclis lokantasına girerler. Uzun bir yemek masası etrafında bir takım milletvekilleri toplanmış, hararetli hararetli konuşmaktadırlar. Karagözle Hacivadı görünce alkışlıyarak masaya buyurun ederler. İkisi de bir sandalyaya illşir.)

Karagöz — **(Yavaşça Hacivadın kulağına)** buyurun indiler ama, ortada dişe dokunur bir şey yok, Hacivad! Masa örtüsünü mü yiyeceğiz?

Hacivad — **(Yavaşça Karagözün kulağına)** onlar, bizi yemeğe buyurun etmediler!

Karagöz — **(Yavaşça)** neye ettiler?

Hacivat — **(Yavaşça)** Başka şeye!

Karagöz — **(Yavaşça)** bu, yemek masası değil mi?

Hacivad — Öyle ama, bu toplantı başka şey için! Kulağıma fısıldayıp durma, ayıp oluyor! Sabret anlarsın!

Karagöz — Ulan, bu işin içinde mutlaka bir orostopoğluluk var! Yoksa baklava tepsini, el birliğile silip süpürdünüz mü, nedir? Şimdi anlaşılır?

Hamdi Başar — **(Riyaset makamında)** ilkönce Karagöz Çelebi ile Hacivad Çelebiye (hoş geldiniz!) diyelim, ondan sonra müzakereye devam edelim! Hoş geldiniz Karagöz Çelebi, hoş geldiniz Hacivad Çelebi!

Karagöz — **(Gözünü kırpıp, iki eliyle sofrayı göstererek)** hoş buldum ama, boş bulduk?

Hamdi Başar — Boş mu bulduruz?

Karagöz — **(Başını sallıyarak)** Hı!

Hamdi Başar — Neyi boş bulduruz?

Karagöz — **(Masayı göstererek)** bunu?

Hamdi Başar — Masayı mı?

Karagöz — Yok, sade masayı değil! **(Elile tepsi işareti yaparak gözünü kırpar.)** Onu da!

Hamdi Başar — Toplantıyı mı? Yok, daha gelecekler var? Hele Meclis tatil edilip yoklama kurullarının adayları da belli olunca kum gibi oluruz!

Karagöz — **(Hacivadın kulağına)** ben ne dedim, o ne anladı? Yahu, bu memlekette artık işaret dilinden anlayan kalmadı mı?

Hacivad — Sus, dinle!

Hamdi Başar — Şimdi partimizin ismi için muhtelif teklifler var. Bu teklifleri reyinize koyacağım. İlk defa Ustaoğlu arkadaşımızın teklifini reyinize koyuyorum. Fazıl arkadaşımız, yolumuzun selâmete çıkması için partimizin adını (Ya Sabur!) koymamızı teklif ediyor! Ne buyurulur?

Cemal Gönenç — Ustaoğlu keramet buyurmuş ama, bence şimdi bu isim, uygun değildir. Eğer, önümüzdeki seçimlerde bir marifet gösteremeyip de açıkta kalırsak, nasıl olsa dört sene daha (Ya Sabur!) çekeceğimiz için, bu ismi o zaman kullanırız, elimizde ihtiyat isim bulunsun!

Hamdi Başar — Ne buyurulur? **(Muvafıktır sesleri.)** Şu halde bu teklifi tehir ediyoruz. Tehiri kabul edenler? **(Eller kalkar.)** Kabul edildi. İkinci teklif arkadaşımız Ali İhsan Sâbis'indir. Sayın kumandan, partimizin adının (2 inci Müdafaai Hukuk Partisi) konmasını istiyor? Ne buyurulur?

Kemal Türkoğlu — Anlayamadım, neyi müdafaa ediyoruz?

Ali İhsan Sâbis — Meb'usluğumuzu?

Hüsamettin Toğaç — İyi ama, bu, Müdafaai Milliye hareketile karışır!

Ali İhsan Sâbis — Karışsın! Elimizden meb'usluğumuzu almak isteyenlere karşı müdafaa etmek milli bir vazife değil midir Öyleyse bu da millî bir müdafaa sayılır. Bu bakımdan pekâlâ (2 inci Müdafaai Hukuk Partisi) diyebiliriz.

Ethem Vasaf — Paşa, yine garb cephesi kumandanının maiyetinde mi çalışacaksın?

Ali İhsan Sâbis — Ne münasebet?

Ethem Vasaf — Herkes bu ismi duyunca öyle anlar!

Ali İhsan Sâbis — Öyleyse takririmi geri alıyorum. Veriniz o kâğıdı parça parça edip sepete atayım! **(Parça parça edip sepete atar.)**

Hamdi Başar — Bir üçüncü teklif var. Reşit Tarakçı arkadaşımız, partimizin adının (Meb'usan Partisi) konmasını istiyor. Sayın Tarakçı, takririnizi izah eder misiniz? Bazı arkadaşlara biraz kapalı görünüyor!

Tarakçı — Efendim, bir partinin adı gayesine uygun olmalıdır. Bizim partimizin gayesi de meb'usluğu tehlikede olan eski milletvekili üyelerini meb'us yapmak, milletvekili olmayıp da hiç bir tarafta açılacak bir ümit kapısı bulamıyanları da bu makama ulaştırmaktır. Bir takım kıvır zıvır adlar takıp da bu gayenin etrafında dolaşacağımıza doğrudan doğruya asıl maksada girmeli. (Meb'usan Partisi) deyip

POLİTİKACILAR CİNSİYET DEĞİŞTİRSELER:
İsmet hanım — Boyun posun devrilsin!.. (Togo)

İMAM BİLDİĞİNİ OKUR!.. (Ferruh Doğan)

işin içinden çıkmalı vesselâm! Beğenmeyen, yahut meb'us olmak istemiyen partimize girmesın! (Alkışlar).

Hamdi Başar — Müsaade ederseniz, bu çok doğru sözlerinize, nefsimdeki tecrübelerime dayanarak bazı noktalardan itiraz edeceğim. Dokuzuncu Büyük Millet Meclisinde bendeniz, min gayri haddin, bizzat tecrübe ettim ki, insanın bir şeyi istediğini pek fazla belli etmesi, olmasına mânidir. Meselâ, bendeniz, her bakımdan hakkım olan Vekilliği, pek fazla istediğimi nasılsa Meclisteki arkadaşlara çaktırdım. Çaktırınca da olamadım. Olamayınca da işi ilkönce tatlılığa döktüm. Aldıran olmadı. Arkasından hükûmete şiddetli bir blöf çektim. Restimi verip Demokrat Partiden çekildim. Bilmem anlatabiliyor muyum?

Dinliyenler — Oo, oo, çok iyi anlıyoruz!

Hamdi Başar — Hattâ Demokrat Partiden istifam da böyle bir rest çekmek suretile oldu. Halk Partisi mallarının alınması üzerine, orasını savullayarak istifayı bastım! Bilmem anlatabiliyor muyum?

Dinliyenler — Oo, oo, çok iyi anlıyoruz!

Hamdi Başar — Fakat o işi de çaktırdığım için o da olmadı. Nihat Erim, benden kurnaz çıktı.. Demokratların aleyhinde söylenmesini istediklerini bana bülbül gibi söyletti. Fakat sıra, Halk Partisine girip meb'us olmaya gelince, yan çiziverdi. Anlatabildim mi?

Dinliyenler — Mükemmel anladık!

Cemal Gönenç — Sormak ayıp olmasın ama, şimdi nerdesiniz?

Hamdi Başar — Millet Partisinde! Onu, sımsıkı saklıyorum ama, kaç para eder. Bunu saklamak, amorti bile isabet etmemiş millî piyango biletini saklamak gibi bir şey! Ama, ne çare,, bir defa sütten ağzım yandı, şimdi yoğurtu üflüyorum! **(Alkışlar).** Bu izahatımdan sonra arkadaşımın teklifini reye koyuyorum. Kabul edenler, etmeyenler! Kabul edilmedi efendim!

Tarakçı — Lûtfen söyler misiniz, reis bey, teklifim, ittifakla mı kabul edilmedi, ekseriyetle mi?

Hamdi Başar — Ekseriyetle?

Tarakçı — Tayini esami ile reye koysaydınız da, kimlerin kabul, kimlerin reddettiğini anlasaydım!

Hamdi Başar — Malûmu âliniz, o, paralı meselelerde olur.. Bunda şimdilik para meselesi olmadığı için, el kaldırmak kâfi!

Tarakçı — Affedersiniz, zabıt tutuyorum, partimizin tarihi için ilerde lâzım olur. Teklifi kimler kabul etti.

Hamdi Başar — Kabul eden olmadı, yalnız Karagöz Çelebi müstenkif kaldı!

Karagöz — **(Şaşırarak)** ben mi?

Hamdi Başar — Evet, zatıâliniz!

Karagöz — **(Ayni şaşkınlıkla)** Yo, öyle bir şey yapmadım!

Hamdi Başar — Kabul edenler ellerini kaldırsın, dedim, kaldırmadınız?

Karagöz — Evet, kaldırmadım!

Hamdi Başar — Etmeyenler kaldırsın, dedim, yine kaldırmadınız?

Karagöz — Öyle, kaldırmadım!

Hamdi Başar — Böyle olunca ne olur, müstenkif olursunuz, tabii! **(Etraftan doğru sesleri)**

Karagöz — **(Yavaşça)**, ey Hacivad, şimdi ben, müstenkif mi oldum?

Hacivad — Evet, müstenkif oldun, Karagözüm?

Karagöz — Vay canına be, nasıl da farkına varmadan oluverdim ha! Fena bir şey midir?

Hacivad — Yo, neye fena bir şey olsun?

Karagöz — Maaşı ne kadar?

Hacivad — Nenin?

Karagöz — Müstenkif olmanın!

Hacivad — Maaşı, filân yok!

Karagöz — Öyleyse neye olayım? Söyleyim mi, müstenkiflikten vazgeçiyorum, diye!

Hacivad — Yok, söylenmez, sus, dinle!

Karagöz — Ulan, bu müstenkiflik sinirime dokundu, bundan kurtulmak istiyorum!

Hacivad — Dinle diyorum sana!

Hamdi Şarlan — (Mağduriyin-i Siyasiye) partisi desek, nasıl olur?

Hüsnü Akyol — Çok muvafık!

Sadri Maksudi — Bu zamanda böyle terkibli isim olur mu? Partinin adı öz türkçe olmazsa ben istifa ederim?

Ethem Vasaf — Üstad, hâlâ şu dil meselesinin başına gelenler den uslanmadın mı? Atatürk zamanında bir (Deniz Bank) yüzünden yuvarlanıp gittin. Bu sefer de Mecliste öz türkçeciliği müdafaa ettiğin için açıkta kalacaksın!

Sadri Maksudi — Ay, onun için mi meb'us olamıyacağım!

Ethem Vasaf — Ne zannettindi ya! Ben bile senin nârına yanıyorum!

Sadri Maksudi — Peki, sana ne yaptı..

Ethem Vasaf — Daha ne yapacaksın? Sana uyup öztürkçe şiirler yazdım, herkesin kulağına gitmiş!

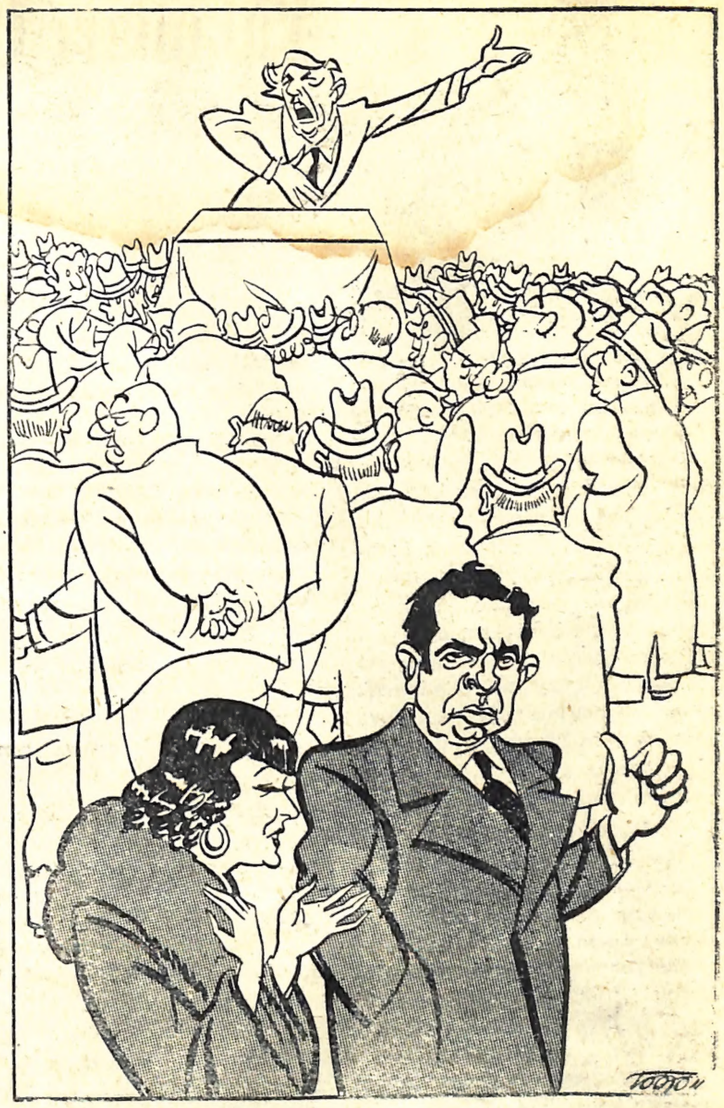

Bedia — Görüyor musun Vasfi, politika sahasında ne yaman sanatkârlar var-.. (Togo)

Hamdi Başar — Rica ederim, dil bahsini açmıyalım! Yalnız onun müzakeresi, gelecek seçimlere kadar bitmez! Benim bir teklifim var: Sayın Ustaoğlunun bulduğu ismi kabul edelim. Bu iş, olup bitsin! Çünkü daha şimdiden sabrımız tükenmeğe başladı. Meb'usluğa sabret, vekilliğe sabret, adaylığa sabret, bir de bunlar yetmiyormuş gibi partinin ismini koymağa sabret! (Ya Sabur Partisi) diyelim, sabretmeye de kuvvet olur. Ne dersiniz? **(Hep birden muvafık sesleri)**

Cemal Gönenç — Ben de itirazımı geri alıyorum!

Hamdi Başar — Reyinize koyuyorum! Kabul edildi!

Tarakçı — İttifakla mı?

Hamdi Başar — Hayır, ekseriyetle! Karagöz Çelebi müstenkif!

Karagöz — Ulan Hacivad. Ben bu müstenkiflikten kurtulamıyacak mıyım? Bana musallat oldu!

Hamdi Başar — Partimizin programı malûm! Azalarını meb-us seçtirmek! Seçim kampanyası başlar başlamaz hemen faaliyete geçeceğiz. Haydi, arkadaşlar, Allah hepimize muvaffakıyet versin. Riyaset makamının davetile icabında toplanmak üzere celseyi tatil ediyorum!

SON

AKBABACI

OY SİMSARII..

(Eflâtun Nuri)

Yalanları Okuyan Makine

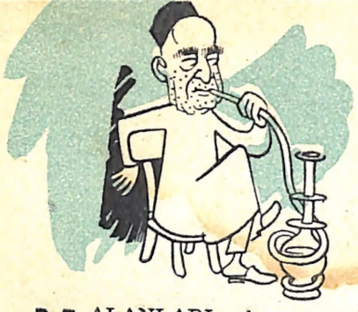

YALANLARI okuyan makinenin ilk tecrübesini «Milliyet» çi Ali Naci Karacanın üstünde yapmış bulunuyoruz.

Şimdi bu tecrübeyi tafsilâtile aşağıda okuyacaksınız.

«Milliyet» çi Ali Naci Karacan, bazı gün iki yüz, bazı gün de iki yüz bir satan gazetesinden elde ettiği kârla yaptırdığı kocaman matbaasına, yeni makineleri taktırmakla meşguldü. Makineler yerlerine konurken, o da keyifle nargilesini tokurdatıyor, sol elinde demli çayı, sağ elinde nargilesinin marpucu, Sadi'nin Divanını okuyor, bir yandan da demli çay damlayan kalemi ile şaheser makalelerini döktürüyordu.

— Günaydın beyefendi!

Nargilesinden başını kaldırdı...

— Oooo... Cün aydın, hoş geldin, safalar getirdin, özzümü beh tıyar eyledin.

Marpucunun ucu ile yer gösterdi.

— Beyle guşluk vahti, çeyfimi gaççırmanın esbabı ne?

— Efendim, Amerikadan bir makine getirdik de...

— Men de Emmerigadan bir maçine getirmişem.

— Bizimki başka efendim. Matbaa makinesi değil.

— Ya ne di? Diçiş meçinesi mi, tireş meçinesi mi?

— Yalan makinesi... Müsaade ederseniz, makineyi size bağlıyalım.

— Yooh, istemirem, Özzüm heç bir yere bağlanmirem.

— Aman efendim.

— Ammanı, zammanı yoh, men müstagilem.

— Sizi o halde müstakilen bağlarız.

— Şehir ceryanına neye bağlamirsen? Menim dinamam eski, gayişlarım gapuh.

— Efendim bu başka türlü bir makine.

— Özzümü bağlayanda ne oluptu?

— İçinizdekileri dökeceksiniz.

— Yooh, istemirem... İçimdekiler içimde gassın... Özzümün içi meni,, tışı seni yahar.

Nihayet yalvara yakara, sayın başyazarı razı edebildim. Yalan makinesinin fişini, Naci beyin prizine taktım. Ve sordum:

— Hakikaten müstakil misiniz?

— Hegigaten, müstagillen timugratım. Heç bir fırgayı tutmirem. Heç mi heç... Özzüm yahşi parti vurirem. Şirazlı Aleçber, bahındı ne demiş:

Kaza desti şet penç engüst dâdet
Çesseni doldurmaga bah kâr et.

— Kim bu Şirazlı Ali Ekber?

— Sen ne menem repirtaj yapirsen? Daha Aleçberi bilmirsen. Aleçber, Şirazın meşhuur gayfeci si...

— Sizin hakkınızda vaktile İsmet Paşayı Lozan kahramanı olarak...

Akbaba, memleketimizde ilk defa, hiç bir gazetenin yapamadığı bir yeniliği tatbik sahasına çıkarmakla, okuyucularına yeni hizmette bulunmaktadır. Büyük masraf ve fedakârlıklarla, Polygraph adı verilen, yalanları meydana çıkaran makineyi Amerikadan getirtmiş bulunuyoruz. Bu makine, sorguya çekilen bir kimsenin nabzını, nefes almağı, terlemesini ve tansiyonunu ölçerek yalan söyleyip söylemediğini ortaya koymaktadır. Makineye bağlanan bir şahsın yalan söylemesine imkân yoktur. Yaptığımız tecrübeleri ve aldığımız neticeleri okuyucularımıza bildiriyoruz.

Sözümü kesti;

— Doğru du, essahdı... Lozzan gahramanı nâmında seçiz yüz seç sen seçiz sayfalık bir çitapta, İsmet Paşayı çoh şişirmişem, sonra da şişire şişire patlatmişem. Menim mangıra ihtiyacım var. Bah, gör, Tebrizli Hurşit ne söyledi:

Dü ber çeşmiş nihed dûniz ber kümbet
Her çim verirse mangır, çessesine bereket.

— Sizin bir zamanlar, Serbest fırka kurulunca, tek parti devrinin ilk muhalif gazetecisi (Yarın) gazetesi sahibi merhum Arif Oruç'un resimlerinden afişler yaptırıp, altına da müseccel vatan haini Arif Oruç!» diye yazdırmış, duvarlara astırmışsınız. Doğru mu?

Hiddetle nargilesinin marpucunu elinden bıraktı:

— Gurban olam, çek şu meççinenin fişini prizimden.

— Lütfen bu soruma da cevap verin.

— Tehranlı Hüsseyin Çilâvîden bir beytle seni yahşi iskât eylerem. Bah ki ne demiş:

Yekeş ber leb nihed gâyet ki hamuş
Mangır verirlerse sus, vermezlerse konuş.

— Çok teşekkür ederim üstat.

Makinemi aldım, giderken üstad, nargilesinin tokurtusuna tempo tutarak keyifli keyifli bir türkü tutturmuştu.

Bazan pesden giderim, bazı dört nal hücumla
Matbuatı fethettim nargilem marpucumla
Şimdiki yazarların yazdığı makale mi?
Ben onları yazarım, billâh tek papucumla.

ONLARDA.....

ARAŞTIRMA KONULARI :

BİZDE!...

(Ferruh Doğan)

Nihat Erim Şalır

Ethem İzzet Buruni

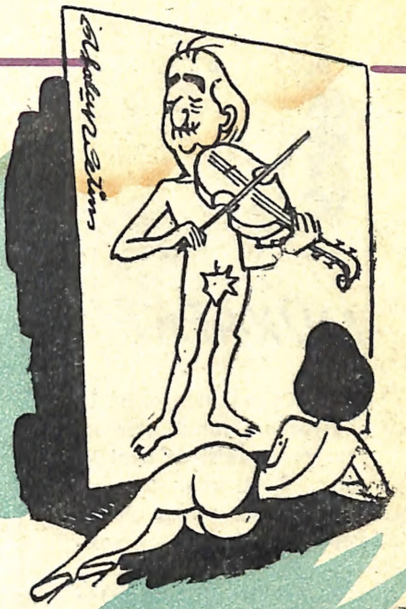

Kemani İsmet

Pin-up Boy

Bekâr erkeklerin odalarına güzel vücutlu kadın resimleri asarak avundukları ötedenberi bilinmektedir. Resimleri duvara asılan bu güzel kadınlara Pin-up Girl adı veriliyor. Şimdiye kadar hiç kimse, kadınların yatak odalarına hangi erkek resimlerini asarak teselli bulduklarını araştırmamıştır. Halbuki kadınlar da Pin-up Boy denilen, yakışıklı, güzel vücutlu erkek resimleri ile yatak odalarını süslemektedirler. Aşağıdaki resimlerde, bizim yerli Pin-up Boy'larımızdan bazılarını görüyorsunuz.

Halil Özyürek

Samet Beyoğlu

(Yalçın Çetin)

REKLÂM DÜNYASI

Zamanımızda reklâm korkunç bir hal aldı. On kuruşluk mal satmak için, on binlerce liralık reklâm yapıldığını görünce insan dehşete düşüyor, hem bu kazığın azametine, hem de nazik insan bedeninin bu nisbette kazıklanmağa nasıl dayandığına şaşıyor.

Yalanın tek mübah olduğu resmî yer istatistik, hususî yer de reklâm. Hele şimdi kadın parmağı da işe karıştı. Otomobil lâstiklerinden tutun da, temel çivisi ilânlarına kadar münasebetli, münasebetsiz her yerde çıplak kadın, fotoğrafı. Meselâ bir civata ilânı için, bikini mayolu bir artist. Altında bir satır: «Onu bütün erkekler seviyor, çünkü yalnız (...) marka civataları kullanır». Bu artist civatayı neresine, niçin kullanır diye düşünmeyin. Bütün mesele, çıplak kadın vücuduna bakayım derken, adamı tongaya bastırıp ilânı okutmak.

Geçen gün gazetede gördüm, genç kızların sesini duyunca sara nöbetleri geçirdiği bir alaturka şarkıcının resminin altında bu yazı: «Bataryalı radyolarımızın radyoda inkılâp yaptığını söylüyor.» Bu delikanlının motorla, batarya ile ne ilişiği olabilir ki... Başka bir reklâm: Bir artist fotoğrafının altında «dilber sanatkâr (.....) hanım güvercin topukludur. Çünkü (.....) marka çekecekleri kullanıyor.» yazıyor.

Reklâmlarda münasebet aramayın, biraz da seçim nutuklarına benzer. Kös dinleyip, sen yine bildiğini okuyacaksın. İyi ki partilerin aklına bu usul gelmiyor. Yoksa onlar da çıplak artist resimlerinin altına «dilber sanatkâr (.....) ın cildi de, yüzü kadar yumuşaktır. Sen de onun gibi oyunu bize ver.» diye yazıp propaganda yapabilirler.

Dünya eskiden boynuz üstünde dururmuş, şimdi kadın göbeğinde...

Adayname!

Benden selâm olsun aday beylere,
Milletten oy alıp seçilmelidir!
Parti listesine girmek iş değil,
Seçmen köprüsünden geçilmelidir!

*
**

Girmez siyasete din ile iman,
Konyada yapılmaz elbette liman,
Nutuk çekiyorken dikkat et aman:
Palavra atmaktan kaçılmalıdır!

*
**

Açık konuşalım seçim arası,
Gocunsun her kimin varsa yarası,
Meydana dökülsün akı, karası,
Çamaşır sepeti açılmalıdır

ÇİMDİK

MÜKÂFAT

CEMİL Cemal, yanıyordu. İçi yanıyordu, yahut içten içe yanıyordu. İkisi de ayni kapıya çıkar. Seviyordu. Tutuşuyordu. Ateş saçağı sarmış olduğu için, yapılacak hiç bir şey yoktu. Tâ ki, sevgilisi razı olsun...

Ama, durun size işi evvelinden anlatayım.

Cemil Cemal, gazetecidir. Bütün gazeteciler gibi de züğürttür. Yani züğürt dedimse, ayın ilk günlerinden sonra... Yoksa ay başlarında, eh, o da bilir yaşamasını. Beyoğlunun en rağbette kokteyl salonlarını karış karış bilir, bir çıkışta her kapının ipini çeker, öyle dönerdi. Lâkin bir çıkışta. İkincisine ekseriya takati yetişmezdi.

İşte böyle bir kolaçan etmek maksadiyle gittiği zaman, Kulis'te ona rastladı. Güzin,, cidden nefis bir kadındı. Nefis ve şahane. Etrafından erkeklerin pervane kesildikleri cinsten bir kadın... Cemil Cemal ne yapsın? Sıra ona gelinceye kadar, tüccarından mühendisine kadar çeşitli hayranı vardı kadının. Fakat, budalalık bu ya, tesadüfen yere düşen bir şeyini kaldırdı kadının. Ne olduğu mühim değil. Bu gibi vaziyetlerde yere düşmesi mutad olan mendil gibi, ruj tüpü gibi bir şey...

Güzin, şahane gözlerini delikanlıya kaldırarak bir an baktı, tâ gözlerinin içine baktı ama. Sonra, en tatlı lirik sopranoları kıskandıracak bir yumuşaklıkla:

— Teşekkür ederim. Zahmet oldu...

Dedi. Dedi ama, oğlanın içine ateşi de bıraktı zaten daha o bakışiyle. Sözler, yangına körük vazifesini gördü.

O günden sonra Cemil Cemal'e tuhaf bir dalgınlık, âdeta bir nevi sersemlik arız oldu. «Âşık galiba» dediklerini duydukça bağırası geliyordu: «Elbette âşıkım yahu. Sevenlerin benden farklı neleri var? Boynuz mu, kulak mı?» Ve o gün bugündür, Güzin'i görebileceğini tahmin ettiği nereleri varsa, oraların devamlı müşterisi oldu. Zabıta muhabiri olduğunu, işinin gücünün yankesicilik, karmanyolacılık vakalarına ait haberler toplamaktan ibaret bulunduğunu düşündükçe istikbal hakkında da ne türlü hayal kuracağını şaşırıyordu. Nihayet muradına ermenin birinci safhasına ulaştı: Bir toplantıda, Güzin'le yanyana düşmek saadetine erişti. Konuştular. Kadının sinema yıldızlarından farkı yoktu vallahi. O akşam Cemil Cemal ona neler söyledi? Ne gibi münasebetsizlikler etti? Bilemiyorsa da, Güzin mütemadiyen coşkun kahkahalarla güldükçe nalıncı keseri gibi kendi tarafına yontmaktan geri kalmıyordu.

O toplantı gecesi, Cemil Cemal için gerçek bir saadet olmuştu. «Artık bu da inek değil ya. Elbet anlamıştır kendisine karşı hissettiğim şeyleri» diyordu kendi kendine. Sahiden anlamıştı Güzin. Nitekim, Cemil Cemal, bir gün bir telefon aldı. Güzindi:

— Beni hiç aramıyorsun diye şikâyet etmiyeceğim! diyordu telefonda. Bilâkis, aramadığınız için teşekkür ederim. Çünkü o akşam yanlış sezmedimse, sizi biraz zayıf buldumdu. Aramamanız sizin için daha hayırlı oldu. Nasılsınız bakalım?

Haklı olarak Cemil Cemal şöyle düşündü: «Mademki aramamaklığımı istiyordu, öyleyse bunu söylemek için bana telefon etmeğe ne lüzum vardı?» Ve bundan bir takım yersiz neticeler çıkardı. Neticelerin ne kadar yersiz olduğunu, nihayet bir karşılaştıkları gün kendi de anladı. Ateşli ateşli bir şeyler söylerken, Güzin birdenbire onu durdurmuştu:

— Boşuna o zarif çenenizi yormayınız Cemil bey, demişti. Ben sizin düşünüze göre lokma değilim. Çok kaprisli bir kadınım. Benim masrafıma dayanamazsınız siz. Kendinizi üzmeyin yok yere...

Bu bir nevi açık itiraf karşısında önce aptallaşan Cemil Cemal, hemen kendini topladı:

— Ya, öyle mi? dedi acı acı. Meselâ kaça mal olursunuz insana?

Güzin, genç adamın imasını anladı. Kıpkırmızı oldu ama, gülerek cevap verdi:

— İsterseniz tecrübe edin. On tane bin liranız varsa, gelin. Onları uc uca ekleyip bir ucundan ateş versirsiniz. Kâğıt para yanıp kül oluncuya kadar ben sizin her dediğinizi kabul ederim. Ama paralar yandı mı, siz de beni serbest bırakırsınız...

Cemil Cemal'in sırtından soğuk bir ter boşandı. Gururu fena incinmişti. Ağzından, gayri ihtiyari bir:

— Hay hay, emredersiniz! çıktı.

— O halde haftaya bugün evde sizi beklerim!

Tavan döndü döndü de sanki delikanlının başına yıkıldı. Güzin kahkahasını, ölse unutamıyacaktı.

Derken efendim, bir hafta şurada burada sürttükten sonra Cemil Cemal sahiden Güzin'in apartımanına geldi dayandı. Sahiden kadının yatak odasına kadar çıktı. Sahiden cebinden bir dest para çıkardı. Uc uca ekledi. Güzin onu hayretle seyrediyordu. On tane değil, elli tane bin liralık görünce hafifçe sarardı. Fakat olan olmuştu. Cemil Cemal kibritle paraları bir ucundn ateşledi.

★

Her şey yanıp kül olduktan sonra Güzin hayretle sordu:

— Sen sahiden deli misin kuzum?

— Yoo... Değmez mi yani?

— Onun için sormadım. Ama üzülmedin mi koskoca bir serveti uğrumda yakarken?

Cemil Cemal genç kadına baktı. Hafifçe gülümsedi:

— Neye üzüleyim? dedi, hepsi sahteydi!

— Hikâyeci —

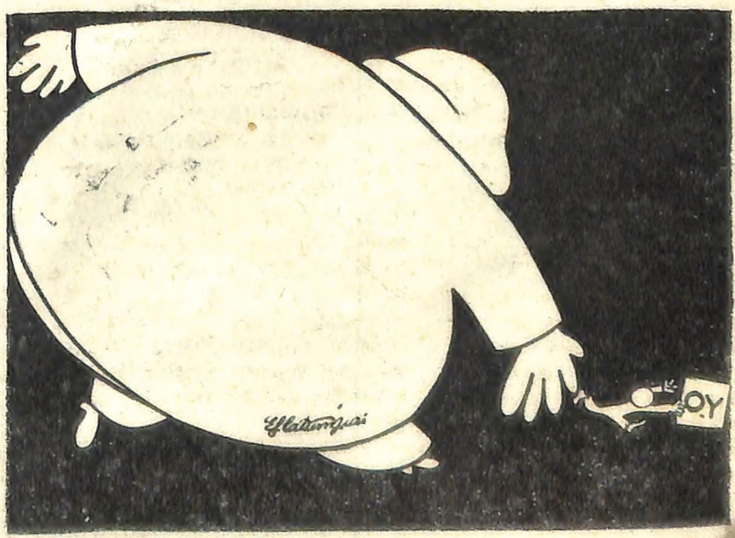

Sen bir ahû gibi dağdan dağa kaçsan da yine
Seni aşkım canavarlar gibi takip edecek!

(Ef

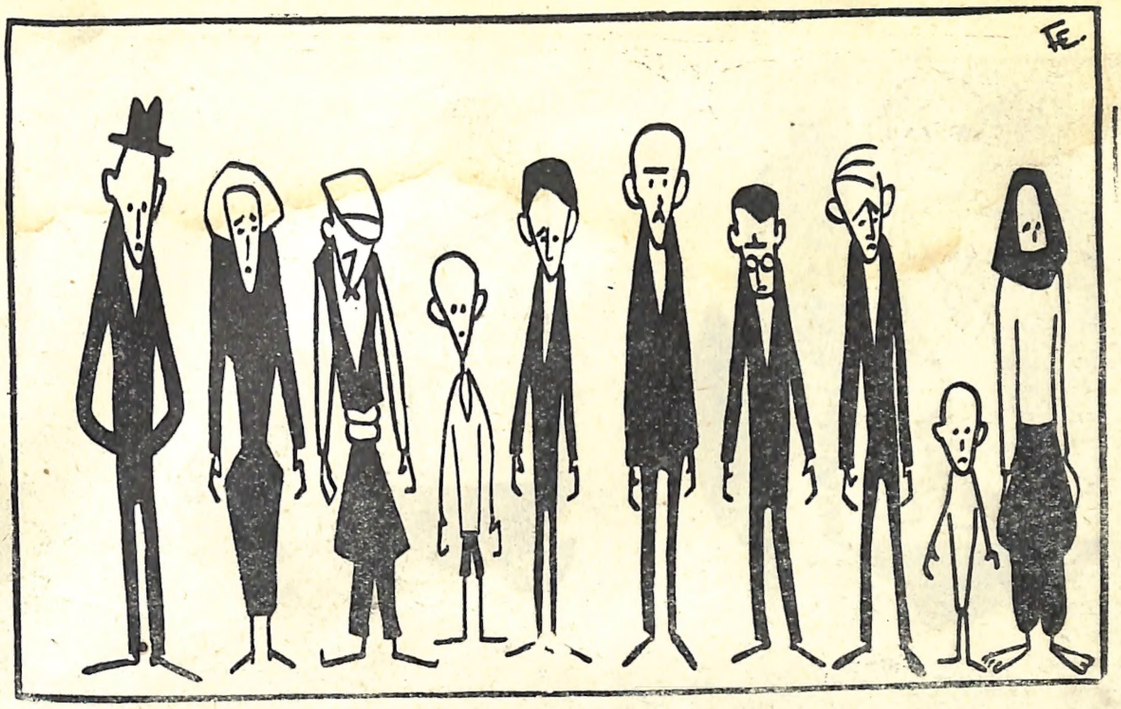

ET BUHRANI!..

(Ferruh Doğan)

Şakalar

NE DESİN?

Adam çirkindi. İstanbulun en güzel kızlarından biriyle görüşüyordu:

— Size, şimdi birdenbire evlenme teklif etsem, ne cevap verirdiniz? diye sordu. Kız:

— Vallahi, dedi, emin olun; verecek cevap bulamazdım...

HANGİ BİRİNE

Avukata başvurmuştu:

— Bir imzasız mektup aldım; diyordu. İçinde yazılı olana bak: Karımla münasebetini kesmezsen temizlerim seni...

— E canım, sen de kadınla münasebetini kesiver...

Adamcağız sızlandı:

— Keseyim ama, hangisiyle? Mektupta imza yoktu ki...

ÖYLE YA...

Karısı hastaydı. Hasta yatağındayken bile kocasının kontrolünü elden bırakmıyordu:

— Ben ölürsem, doğru söyle ama, ne yaparsın sen?

Talihsiz kocanın zaten canına tak demişti durum. İçini çekti:

— Ölürsen kolay, karıcığım; dedi. Ama ölmezsen ne yaparım?

K. Taşkent — Doğubank Münir Nurettine konser verdirtti. Biz ne yapacağız?..
V. N. Tör — Eh, biz de Zati Sungur'a bir kaç numara yaptırtalım!..

(Togo)

ALO.. ALO.. Burası Akbaba Radyosu!

— Allo, allo... Burası Akbaba radyosu!.. Sayın dinleyiciler, insafınıza sığınıp, haberler bültenimize başlıyoruz.

GÖÇMEN EVLERİ

Dün şehrimize gelen Devlet Vekili Celâl Yardımcı, uzun zamandanberi dedikodusu yapılan Ramideki göçmen evlerini gezerken, göçmen evlerindeki rütubetten müteessir olarak romatizmaya tutulmuştur. Hâlen evinde rahatsız bulunan Celâl Yardımcı, kendisini ziyaret eden bir muhabirimize, bu konuda berayi insaniyet şunları söylemiştir:

«— Yapılalı iki sene olan göçmen evlerini, şimdiye kadar fotoğraflarından tetkik etmiştim. Dün de mahallinde görmek için Ramiye gittim. Göçmen evlerinde bir çok kusurlar gördüm. Bu evlerde kalorifer, telefon, sıcak su tertibatı, gömme banyo gibi, medeni ihtiyaçların bulunmayışı büyük eksikliktir. Duvar deliklerinin gazete kâğıtları yapıştırılarak kapatılması, duvarların yeniden badana edilmesi için gerekenlere talimat verdim.. Göçmen vatandaşlarımızın da, evlerinin içine girdikten sonra fazla yüksek sesle konuşmamaları, hızlı öksürmemeleri, hayatlarını korumak için unutmamaları gereken tedbirlerdir. Bu arada, her evin sakinlerinden bir ferdin, nöbetleşe, yıkılmak üzere olan duvarlara payanda ve destek olmaları lüzumu, göçmen vatandaşlarımıza anlatılmıştır. Ayrıca, rütubetin önüne geçmek için, her göçmen evine iki tabaka kurutma kâğıdı da tevzi edilecektir.» Dannn!...

İYİ NİYETLE

— Allo... Allo... Burası Akbaba Radyosu. Spikerimiz din kardeşi Receb, atmağa devam ediyor:

Sabıkalı san'atkârlarımızdan Muz Tahsin isminde bir şahıs, dün bir otobüste, uzun zamandanberi terkettiği san'atını unutmamak için, yolculardan biri üzerinde ekzersiz yaparken suçüstü yakalanmıştır. Muz Tahsin, tecrübeli bir operatör meharetile yolculardan birinin jiletle evvelâ paltosunu, sonra, caketini, daha sonra yeleğini kesip, iç cebinden cüzdanını alırken münasebetsiz bir yolcunun ihbarı ile yakalanmıştır. Değerli san'atkâr, evvelâ, apandisit ameliyatı yapıyordum, diye suçunu tevile kalkmışsa da, şimdiye kadar yapılan ameliyatlarda insanın hazım cihazından cüzdan çıkmadığı, karakolda kendisine medeni bir şekilde anlatılarak suçunu itiraf etmesi rica edilmiştir. Bunun üzerine değerli operatör, polis komiserine, verdiği beyanatta «fena bir niyetle çalmadım. Paraları Kızılaya verecektim. Kırk yılda bir iyilik yapacaktım, onu da siz bırakmadınız» demiştir.

TELEVİZYON

— Allo... Allo... Burası Akbaba Radyosu... Sayın dinleyiciler! Allah sabır versin!...

Vanda kurulacak Üniversitenin açılış töreninden sonra, dün de, Muş'da inşa edilecek televizyon istasyonunun temel atma töreni yapılmıştır. Yeni tesisin memlekete hayırlı olması için Ankara ile tebrik ve teşekkür mesajları teati edilmiştir. Muş'daki televizyon istasyonundan sonra, Harputta da kurulacak leğen örtüsü fabrikasının açılış merasimi yapılacaktır. Daha sonra, Beyazıd havuzunda Ortaşarkın ve Balkanların en büyük limanının temeli atılacaktır. Dannn!...

Sayın dinleyiciler! Haberlerimiz de bitti, biz de bittik. Hepinize Allah selâmet versin!

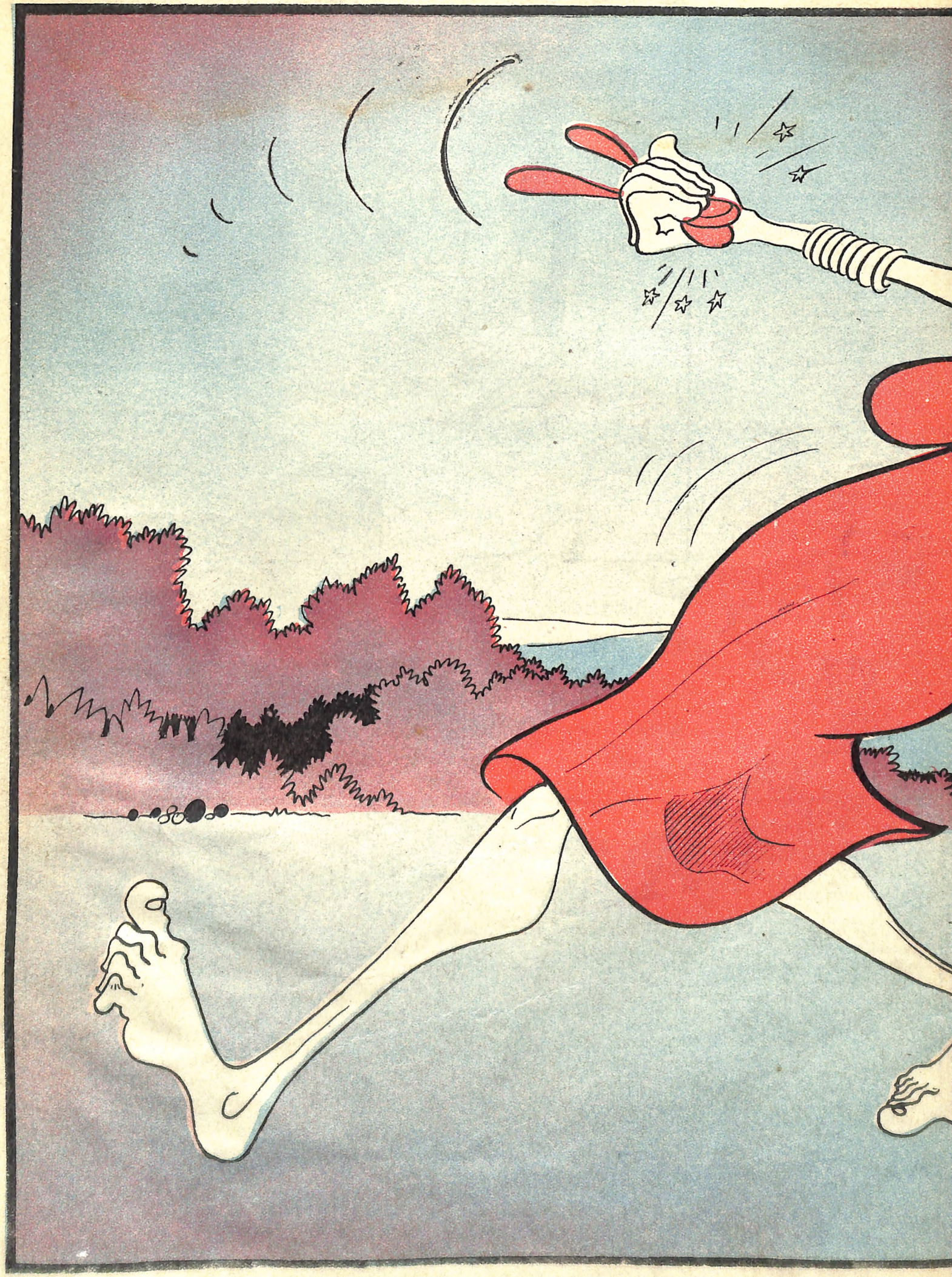

Yürü yavrum yü

Konya listesine yürütüldü!

, Konyalım yürü!..

FOTO Akbaba

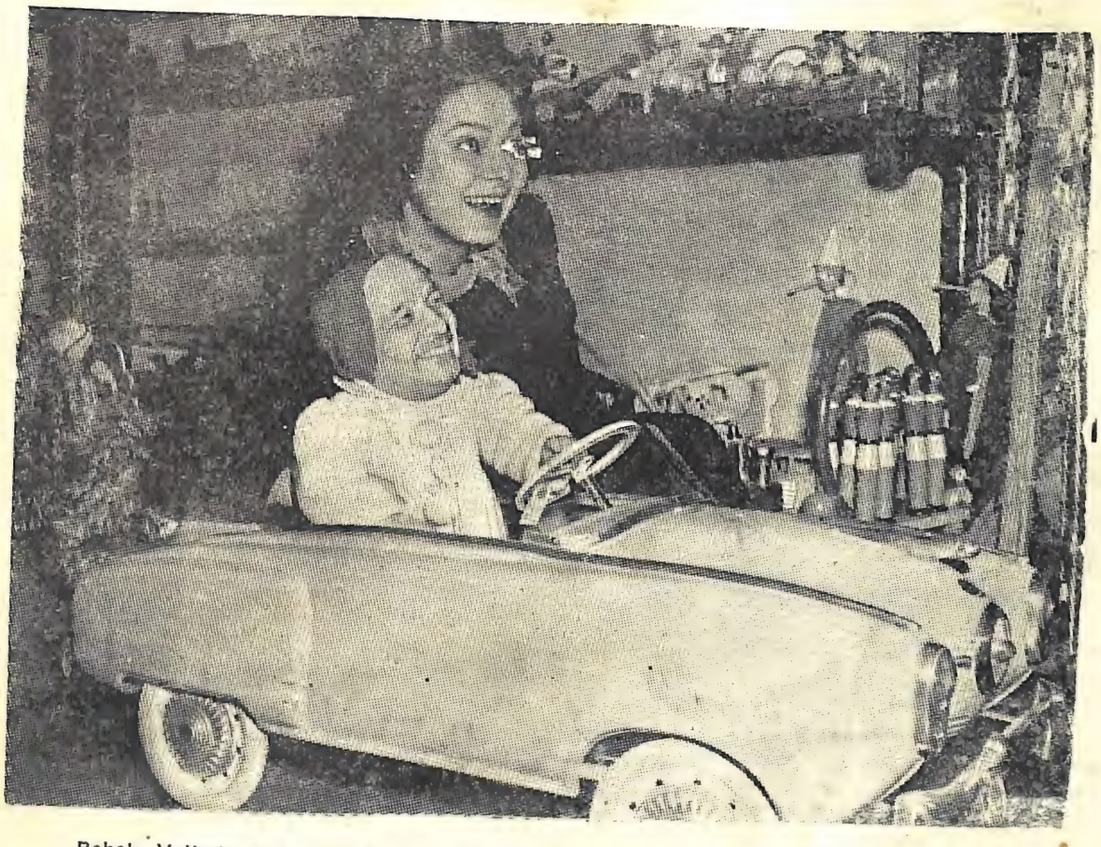

Bebek Valimiz Fahrettin Kerim Gökay için İsveç'ten bir mürebbiye getirildiğini biliyor muydunuz? Çoktanberi uykuları kaçan Valimizi, mürebbiyesi, tatlı ninniler söyleyerek kucağında uyutmaktadır. Hollywoodda bir çok filmler çevirmiş olan İsveçli yıldız Marta Toren, İstanbuldaki yeni işinden çok memnun olduğunu söylemektedir. Fahrettin Kerim Bey de, niçin şimdiye kadar böyle bir mürebbiye getirtmemiş olduğu için, Şehir Meclisinde kinayeli sözler söylemişse de, bu işin Belediyeye değil, Bakanlığa ait olduğu kendisine anlatılmıştır.

Yukardaki fotoğrafta, Marta Toren'in, 23 Nisan Çocuk Bayramı için bir oyuncakçı dükkânından Fahrettin Kerim'e oyuncak beğendirdiğini görüyorsunuz. Fahrettin Kerim, çeşitli oyuncaklar arasından kordelâ, makas ve kızma birader gibi oyuncaklar seçmiştir.

— Açık artırma!..

(Şadi Dinççağ)

Salamonun Metresi

Salamon Levi, kaza neticesin de sol bacağını kaybedip de tazminat alınca, senelerden beri özlediği halde parasızlıktan yapamadığı bir şeyi yaptı: Bir metres tuttu.

Fakat bu iş, zannı, tahmini gi bi kolay ve külfetsiz çıkmamıştı Metresin israfına ne can dayanıyordu, ne para... Salamon Levi, sefahate takat getiremedi. Düşündü. müthiş bir keşifte bulundu. Metresi, güzelce bir yosma idi. Komşusu Buhoraçinin de hoşuna gidiyordu.

Para işlerinde fazla tereddüt olmaz. Hemen Buhoraçi ile anlaştı. Masrafı müştereken göreceklerdi. Vaziyetten hepsi de memnundu.

Bu hayat, böylece bir hayli devam etti. Lâkin günün birinde felâket kanadını germişti: Rebeka hamile idi.

Artık uzun uzun münakaşalar, müşavereler başladı. Buhoraçi: Çocuk benden değil diyordu, kabul etmiyordu. Salamon Levi de aynı iddiadaydı. Nihayet Salamon Levi:

— Buldum, dedi. Çocuk tek ayaklı doğarsa belli ki benimdir. Ama iki ayaklı doğarsa hiç söz yok, senindir.

○

HİÇ OLMAZSA

— Ah, o harb yılları... diye dövünüp duruyordu. Sordular:

— Neden arıyorsun o menhus günleri yahu?

hiç olmazsa o günlerde arasıra iyi haberler çıkardı...

Geçti Bor'un Pazarı

Akbaba'nın eski okurları Namdar Rahmi Karatay'ı tanır. Onun:

Geçti Bor'un pazarı sür eşşeği Niğde'ye!

Nakaratlı manzumesi, bu sayfalarda çıktığı zaman dilden dile dolaşmış, hafızalara yerleşmişti.

Aziz ve zarif dostumuz, hiciv sanatına yeni bir eda getiren yazılarını, zaman zaman Akbaba'ya vermiştir.

Duygulu bir şair, mümtaz bir fikir adamı ve iyi bir hoca olan Namdar Rahmi'yi 1953 Ağustosunun 26 ncı günü, henüz 57 yaşında iken kaybettik.

Bursa Okullarından Yetişenler Derneği, onun manzumelerini «Geçti Bor'un pazarı» altında toplamış ve 80 sayfalık bir kitap halinde neşretmiştir.

Adı, talebelerinin vefalı gönüllerinde yaşayan aziz dostumuzun, daima tazeliğini muhafaza edecek şiirlerinden birini - kendisini muhabbet ve rahmetle anarak - okuyucularımıza takdim ediyoruz.

Ey oğul bu âlemde maksadın yaşamaksa,
Al sana hiç modası geçmiyen bir siyasa,
Bu sözü iyi belle, olsun sana bir yasa,

İşte her yer süt liman, her işimiz gül pembe,
Çarşambadır çarşamba, perşembedir perşembe,
Olsa da yılbaşımız her yılın son kânunu,
Değişir mi kolayca sosyetenin kanunu,
Her gün âmirlerine söyliyeceksin şunu:

Eski Türk Mizahından

Çardak Hikâyesi

Serkis'in iki ihtiyar kızı ile Karabet'in kaynanası Sürpik, Haçadoryan'ların Siranûş, Mardrosun anası Zabel, o sabah kilise kapısının yanında buluşmağa karar vermişlerdi. Kasabanın ileri gelen ailelerine mensup bu beş dudu, ne vakittenberi diğerlerini meşgul eden mühim bir meseleyi bugün halledeceklerdi. Duadan sonra kiliseden çıkan herkes işine dağıldı ve beş ihtiyar güneşe karşı bir duvar dibine çömelerek mahud ehemmiyetli işi konuşmağa başladılar.

Aylardanberi halinde bir başkalık görülen «Mannik kız» ın kasabadaki arkadaşlarından uzak durması, kızların oyunlarından eğlencelerinden kaçınması gittikçe şüphelerini arttırıyordu. Hele geceleri kilisenin yanındaki papaz efendiye mahsus eve girerek orada saatlerce kalması civar mahallelerde çalkanan dedikodulara sebeb olmuştu.

Papaz Tınğır efendinin hizmetçisini münasib bir lisanla sorguya çektikleri zaman ihtiyar Hayganûş, akşamları çok erken uyuduğunu, hiç bir şey bilmediğini söylüyordu. Fakat yapılan ısrar üzerine nihayet Mannik kızın, papas efendi ile birlikte bahçedeki çardağın altında oturduklarını ifşa etti.

Bu son mühim haberi Karabet'in kaynanası Sürpik, nakledince cemaate bir gayret ve heyecan geldi. Bütün o buruşuk çehrelerde daha fazla kıskançlığa benziyen hiddet ve nefret kımıldanışları dolaştı.

Mardiros'un anası:

— Bu akşamdan tezi yok, diyordu, bu işin aslını öğrenmeli yiz...

Diğerleri de iştirak ettiler:

— Demir, tavında gerek..

O zaman derhal Hayık oğlanı çağırdılar.

— Hayık, dediler, bir beyaz mecidiye kazanmak istersin?

On dokuz yaşındaki bir sokak çocuğu için yirmi kuruş, bütün çarşıdaki yemişleri - izmarite bedel - hazır sigaraları temin edecek, bu arsız çapkının muhayyel pisboğazlıklarını tatmin edecek bir servetti.

Hayık'ın gözleri büyüdü ve gösterilecek işi yolile yapacağını temin etmek için bildiği bütün yeminleri pesinen söyledi. Sular kararınca Serkis'in bahçe duvarından kilisenin çardağına inecekti. Çardağın üstünde bekliyerek papaz Tınğır efendinin yanındaki ile neler konuştuğunu iyice dinliyecek ve sonra bir lâf sektirmeden gelip onlara anlatacaktı.

Tertibat, etrafile kararlaştırıldı ve herkesten dörder kuruş toplanarak Hayık oğlana yirmi kuruşluk bozuk para teslim edildi.

Muayyen olan saatte Hayık, çardağın geniş ve sık yaprakları arasına saklanmış, cebindeki paraların uyandırdığı tatlı hulyalara dalmıştı. Aşağıda sesler peyda olunca hulyasından ayrıldı. ve çardağın altında papaz Tınğır Efendi ile Mannik kızın oturduklarını gördü. Mannik kız ağlıyordu. Hayık, hıçkırıklar arasında neler söylediğini anlayabilmek için bütün kulak kesildi:

— Ama, papaz efendi karnımdaki oğlandır, yok. kızdır, bunu bilmek ne yarar ki babası yoktur.

Papaz efendi kıza cesaret vermek için bir şeyler mırıldandı... Bir dakika sonra Mannik, yine şikâyetlerine başlamıştı.

— Tut ki, babasının sen olduğunu kimse bilmesin, çocuğu kim besliyecek?

Bu sual üzerine muhterem papaz efendi, bir ilhamı semaviye mazhar olmuş gibi şehadet parmağı ile yukarıyı gösterdi, ağır, vakur, kilisaî bir ahenk ile:

— Kim besliyecek diyorsun hemi kızım? İşte O... Yukarıdaki...

Bu heybetli nutuk belki bir dua şeklinde devam edip gidecekti. Fakat birdenbire yukarıdan bir para yağmuru döküldü, ulvî bir haşiyet içinde kalan papaz'la kız, yüksekten inen şu cevabı işittiler:

— Zo! Hiç böyle tuzak olur? Yirmi kuruşa bir piçi besliyeceğim ha!... Yağma yok!...

KIVILCIM

İbrahim Alâettin GÖVSA

— Bir sade kahve...
— Nohutlu mu olsun, arpalı mı?..

«Bugün dünden iyisin a sultanım merhaba!»,
Perşembedir perşembe, çarşambadır çarşamba.

Tuttuğumuz yol büyük bir medeniyet yolu,
Kılavuz mu istersin? İşte bilginler dolu,
Şahlanmış gidiyoruz, sanki dizginler dolu,

Atlıyoruz ok gibi yılda bin bir mertebe,
Çarşambadır çarşamba, perşembedir perşembe.

Kendinden küçüklere sakın gösterme meyil,
Baş sallamayı öğren, büyük önünde eğil,
Sallanır şapkayla da, baş hep kavukla değil,

Eski kavuklar şapka, fıraklar eski aba,
Perşembedir perşembe, çarşambadır çarşamba,

Nabza göre şerbet ver, herkesi sal umuda,
Cennet köşkündeyiz, de, olsak bile tamuda,
Şeftaliye benzet sen, benzese de armuda.

Bütün kötü görenler ya mürteci, ya kaba,
Perşembedir perşembe, çarşambadır çarşamba,

Böyle bitek tarladan umudunu kim keser?
Çıkmaktadır ortaya her gün yeni bir eser,
Kar yağar, güneş açar, uğurlu yeller eser,

Geceler çift doğurur, şimdi gündüzler gebe,
Çarşambadır çarşamba, perşembedir perşembe.

Namdar Rahmi KARATAY

SİVRİSİNEK SAZ

Misafirleri vardı. Söz misafirlikten açıldı. Gelen:

— Ah, dedi, biz neler çekeriz. Ama kolayını bulduk. Birinden sıkıldığımız zaman karım içeri girer, Bay filânca haber göndermiş, gelmiyecek misiniz, bekliyoruz diyor, der...

Ev sahibi bunu duyunca karısına döndü:

— Sahi iyi aklıma geldi. Hani bu akşam üst kattakilere çıkıyorduk?

İNSAF

Karılarını çekiştiriyorlardı: Biri:

— Bizimki çok müsrif.. Bir giydiğini bir daha giymiyor...

Öteki insaflıydı:

— Benim karım giyer, doğrusu; ama, koyduğu yeri bulabilse...

— Ayol, dün yanında güzel bir çocuk vardı... Nerede buldun?..
— Yirmi üç Nisan Çocuk Bayramında!..

(Necmi Rıza)

AKSİLİK

İki arkadaş dertleşiyorlardı. Biri:

— Dün karımla sinemaya girerken eski tanıdıklardan bir genç kızı gördüm. Kız, bana güle rek selâm vermez mi?

Öteki, acı acı güldü:

— Haline şükret birader, dedi. Ben eski tanıdıklardan bir kızla sinemaya girerken karımla karşılaştım ya...

SIR

Dedikoduya bayılırdı. Muallâ, Neclâ'ya:

— Aman sorma kardeş; dedi. Işık hakkında bir şey duydum ama, sır diye söylediler. Ben sır saklamasını severim doğrusu...

Neclâ teşvik etti:

— Haklısın. Söyle, söyle... Ben de severim sır saklamasını...

○

O BAŞKA

Evlenme ve evliler aleyhinde atıp tutuyordu. Müzmin evliler - den biri:

— Sen ne anlarsın yahu, evli değilsin ki? diye çıkıştı? Beriki:

— Evet ama, dedi, ben horoz da değilim, tavuk da... Gene yumurtadan anlarım...

O ZAMANLAR

Genç kadın, kendisine kompliman yapanları dinlerken mahçup mahçup güldü:

— Bana güzel demekte belki hakkınız var. On yedi yaşımdayken güzellik müsabakasında birincilik kazanmıştım...

Vahdet Gültekin şaştı:

— O zamanlar güzellik müsabakası yapılıyordu demek!..

○

NE KADAR İSTERSEN

Bir arkadaşı Ahmet Koçer'den borç istiyordu:

— Ver bana elli lira, iki ay da mühlet ver...

— İkisi birden olur mu ya? dedi. Koçer, paradan vazgeç, sana istediğin kadar mühlet...

SON DEVİR

Erkek - kadın davasını görüşüyorlardı. Nizamettin Nazif diyordu ki:

— Erkeklerin hayatı dört devredir: Çocukluk, gençlik, orta yaşlık, ihtiyarlık...

Burhan Felek güldü:

— Ona bakarsan kadınlarda da dört devre vardır: Çocukluk, genç lik, gençlik, gençlik!

KADIKÖY VAPURU : III

(Suat Yalaz)

Dünya Karikatürleri

— Baba... Beni senden istiyecek genci getiriyorum!..
— Fransız —

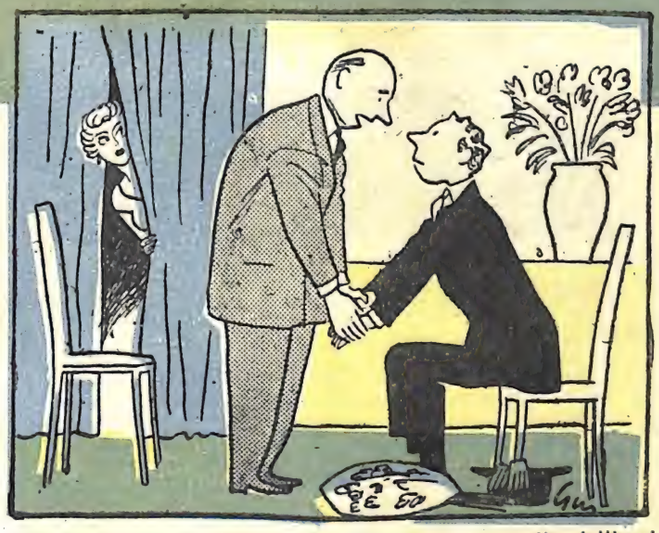

— Benden kızımı istiyorsunuz ha?.. Pekiyi zavallı delikanlı, pekiyi!..
— Fransız —

YAZISIZ!..
— Fransız —

Heykel ve heykeltraş!..
— Fransız —

YAZISIZ!..
— İtalyan —

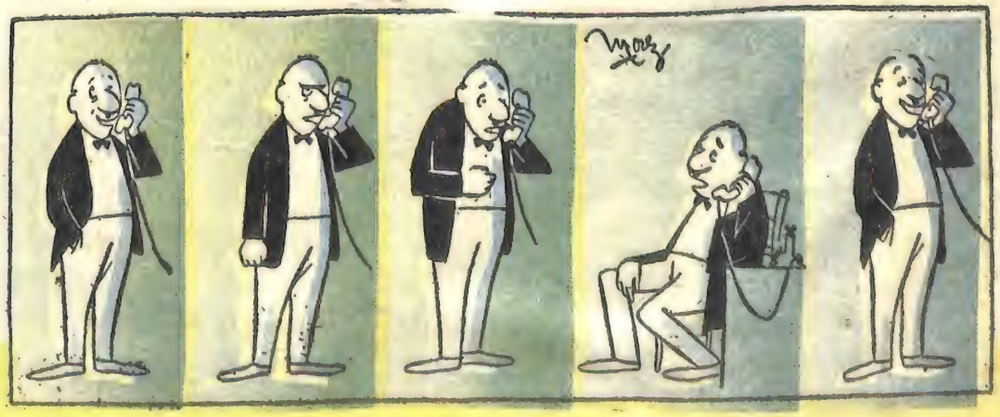

— Allo... Ne?.. Bana ihanet mi? İmkânı yok!.. Etmez!.. Edemez... Çünkü.. Ben evli değilim!.. Karım mı?.. Çünkü...
— Fransız —

Akbabanın Romanı : 10

Jigolo TEVFİK

Yazan: A. ERTEGÜL — Resimleyen : Suat YALAZ

— Hâlâ burada mısın?

Tevfik, genç kızın kolunu tuttu. Hakikaten yanında durup durmadığını anlamak ister gibi bir hal vardı.

— Senin geç kalacağın, içime doğmuştu zaten... Onun için biraz parkı gezdim.

— Ömür kızsın vallahi...

Suna, Tevfiğin koluna girdi. Parkın öbür kapısına doğru yürüdüler.

— Yaraların nasıl?.. Seni, öyle merak ettim ki...

— Çok şükür iyiyim. Yalnız o mesele çıkmasaydı, daha iyiydi...

— Ben de çok üzüldüm.

— Neyse, artık daha fazla üzerinde durmaya değmez. Biraz da kendimizden bahsedelim.

— Peki, öyleyse sen başla söze:

— Hayır, senin canını sıkarım. İyisi mi evvelâ biraz kendinden bahset.

— 1 —

— Ben, gene de lâfı kısa kesmek üzereydim, fakat birden durup dururken nişanı attım. Sebebini iyice bilmiyorum ama, hata ettiğimi anlamıştım. Evlenirsek ikimizin de mesut olamıyacağı muhakkaktı. Benim çok üzüldüğümü gören babam, bir Avrupa seyahatinin her şeyi düzelteceğini düşündü. Şimdi de İstanbulda bir ay kalacağız. Evimiz İzmirdedir. Evi, nasıl buldun bakalım?..

— Başlangıç için çok iyi.

— İsmim de Suna Gülsever.

Anlatma sırası Tevfikteydi. Genç adam ne anlatacağını düşünürken, Suna imdada yetişti:

— Eğer istemiyorsan, bana izahat vermeye mecbur değilsin. Senin hakkında edindiğim mühim malûmat: Benim senden hoşlandığım, senin de bana karşı lâkayd kalmadığındır. Bu kadarı da kâfi zaten.

— Teşekkür ederim. Bunları söylemekle çok alçak gönüllü olduğunu ispat ettin. Fakat her şeyi anlatmadan ben ferahlıyamıyacağım.

Beraber gidip bir kanapeye oturdular. Suna, Tevfiğin yüzüne bakmadan, ayağıyla yerdeki taşları itip duruyordu. Tevfik, İstanbula nasıl geldiğini, neler yaptığını, kaçakçılığını, Semihayı, Lâmiayı velhâsıl her şeyi bütün çıplaklığıyla kızın önüne serdi.

Suna, hâlâ taşlarla oynuyordu. Tevfik, mahzun bir sesle

— Çok kötü şeyler bunlar değil mi? diye sordu.

— Anlattıklarının hiçbirine şaşmadım. Ayrıca kötü de bulmadım. Bunlar, olağan şeylerdir. Beni asıl ilgilendiren şeyin ne olduğunu demin söyledim.

— Belki seni üzeceğim ama ne yapayım, sözlerinin mânasını iyice kavrayamadım. Daha esaslı bir şekilde izah eder misin?

Suna, yerinden doğruldu, gözlerini Tevfiğe dikti.

— İnsanların içyüzlerini bilmek istemiyorum, anladın mı?... Sadece dış görünüşleri ve bana karşı takındıkları ta-

— 2 —

vırları üzerinde düşünebilirim. İnsanların iç âlemlerini öğrenmeye çalışmak mânasız ve lüzumsuz bir iştir...

— Doğrusu bu sözlerin beni hayrete düşürdü. Sana bir şey soracağım. Evleneceğin adamın nesini beğenmiyordun?...

— Yalancılığı prensip edinmişti. Onun için de herkesin nazarında itibarını kaybediyordu. Elbette böyle bir adamın karısı olmak istemezdim.

— Peki, onu bırakıp, benimle dost olmayı kabul ediyorsun, sebeb?..

— Sen, o mânada yalancı değilsin. Canlı ve heyecanlı bir insansın... Neyse, artık sual faslını bir kenara bırakalım. Karnım acıktı; bir yere gidip bir şeyler yesek nasıl olur?...

★

Tevfik, tam üç gün arka arkaya Sunayla buluştu. Bu arada Semiha, birkaç defa telefon etmiş, her defasında Tevfik, çok üzgün olduğunu, kimseyi görmeğe tahammülünün kalmadığını söyleyerek kadını atlattı.

Diğer taraftan Sunaya İstanbulu gezdiriyordu. Öyle yerlere gittiler ki, hani, neredeyse Tevfik bile İstanbula yeni geldiğine ve şehri henüz görmeye başladığına inanacaktı.

Bir akşam, Boğazın tenha bir köşesinde elele gezinirlerken Suna sordu:

— Neden bir türlü bana yaklaşamıyorsun?.. Yani daha bir defa bile öpmedin demek istiyorum. Yoksa, kusurlu ve hoşuna gitmeyen bir tarafım mı var?...

— Sana çok tuhaf gelecek ama, senin yanında kendimi müthiş yabancı hissediyorum. Kadın sarrafı olduğum halde. İlk defa bir kızla tanışan toy delikanlılardan farkım yok...

— Öyle düşünme...

— Yakında vaziyet düzelecek. Yalnız sen bana biraz müsaade et.

★

Lâmia, boş kadehini kaldırdı:

— 3 —

— Hadi, dedi. Uysal bir çocuk ol ve bana biraz daha votka ver.

— Tabii, canım.

Lâmia, o akşam, birdenbire Tevfiğin apartımanına gelivermişti. Sebeb olarak da Tevfiği merak ettiğini ileri sürüyordu.

Gerçi delikanlı onunla uğraşmak istemiyordu ama, bol para kazanacağını düşünerek kendini tuttu.

Kadın, birkaç gün şehrin sakin bir köşesine çekilip, şöyle mükemmel bir aşk hayatı yaşamak istiyordu. Tevfik, evvelâ, Sunadan uzak kalacağını düşünerek buna razı olmadıysa da, Lâmia'nın ısrarlarına fazla dayanamadı. Ertesi gün, Suadiyeye gitmeği kararlaştırdılar.

★

Otelde, denize karşı yanyana iki oda tutmuşlardı. Lâmia, oraya gelinceye kadar bir sürü vasıta değiştirdikleri için pek yorgun düşmüştü. Hemen yatmak istiyordu. Fakat, Tevfiğin de aksine içi içine sığmıyordu.

— Ben, gidip biraz hava alayım, diyerek dışarı çıktı.

Ertesi sabah otelin terasında kahvaltı ederlerken Lâmia sordu:

— Burası ne güzel değil mi?

— Hakikaten öyle* Ben de âdeta tabiata susamış gibiydim. İyi ki geldik.

— Tabii... Sen daha temiz havaya ve iyi gıdaya muhtaç, büyümesi gereken küçük bir çocuksun.

Bir müddet ikisi de karşılarında uzanan denize seyre daldılar... Güneşin altında oynaşan minik dalgalar ne masum, ne sevimli şeylerdi...

Biraz sonra Lâmia, daldığı hayal âleminden kendini kurtardı:

— Ne düşünüyordun, Tevfik?..

(Arkası var)

— 4 —

— Oooo, İnönü yine şehrimizde galiba!..

(Tonguç)

—Gel oğlum Mustafa, sana çukulata, horoz şekeri alayım! Oyuncak alayım!..

— Geç babalık, parti propagandasına karnımız tok!..

NOT: (İşbu karikatür siyasî değildir.)

(Şadi Dinççağ)

DÜNYA MİZAHINDAN

HİKÂYE:

Miras

BELEDİYE binasına giden caddede gayet kıvrak, dolgun ama, kırkını geçmiş bir kadın yürüyordu. Kalçaları dolgun ve kıvrak, beli ince, omuzları genişçe, göğsü dik ve diriydi. Hele iri kara gözlerine diyecek yoktu. Sürdüğü rimelle, kirpikleri Eros'un okları gibi canalıcı hale gelmişti büsbütün.

Andrea Hinoğlu ile Pedimu Pediakimu, kolkola hem yürüyorlar, hem de o dolgun kalçalara dalmış lar, yüksek ökçeli iskarpinlerin temposuna ayak uydurmuşlardı.

— Nasıl bre Pedimu? diye sordu Hinoğlu.

— Beğenmesen sormazsın ya Hinoğlu! dedi Pediakimu.

Olgun kadının her parçası üzerinde mütehassıs iki makinist gibi fikir beyan ede ede ilerlediler. Nihayet aynı hizaya geldiler. Hinoğlu:

— Böyle nereye kadar yürüyeceğiz? dedi.

Pedimu, cevap yerine aynı suali tekrarladı:

— Sahi, nereye gidiyorum böyle?

O zaman, kadın, bu sorulara kendisinin cevap vermesi icabettiğini anladı, nezaket gösterdi:

— Sizi bilmem, lâkin ben Kifisya'ya gitmeliyim... dedi.

— Aman ne tesadüf! dediler delikanlılar, biz de zaten Kifisya'ya gidiyorum. Size arkadaşımı takdim edeyim... diye devam etti Pedimu: Andréa Hinoğlu... Hay di Andréa, sen de beni takdim etsene madama.

— Arkadaşım Pedimu Pediakimu.. Tütün tüccarı...

— Hinoğlu da ressamdır madam... Peki ama ya biz kiminle görüşmek şerefini kazanıyoruz yani?

— Du! madam Katya Sedefidis...

Bunun üzerine kadını aralarına aldılar ve biraz sıkıştılar. Durakta otobüse bineceklerdi. Bir müddet bekledikten sonra tıka basa dolu bir otobüs geldi. Önce madam Sedefidis, arkasında Hinoğlu bindi. Lâkin Pedimu'ya yer kalmamıştı. Kapılar kapandı, ara ba hareket ediverdi. Katya:

— Mösyö Pedimu, dedi, arkadaşınızın adı Hinoğlu ama, otobüse binecek kadar akıllılık gösteremedi, kaldı aşağıda...

Kalın, etli dudakları aralandı. Sedef gibi parlayan dişleri tatlı bir ışıltıyla göründü. Simsiyah gözleri davet dolu bir baygınlıkla Hinoğlu'nun gözlerine dikildi. Hinoğlu, bir yandan koliyle Katya'nın beline sarılıyor, sarsılmasın diye, bir yandan saçlarını koklu-

yor, aynı zamanda da düşünüyordu: «Böyle kadınlarla aşıkdaşlık az buçuk belâlı şeydir. Beni Pedimu zannediyor varsın zannetsin... » Sonra her sarsıntıda biraz daha sıkı sarılarak,, Kifisya yolu na devam ettiler. Hinoğlu, arkadaşının şimdi nasıl hiddetten kuduracak hale geldiğini tasarlıyor, lüzumlu lüzumsuz kahkahalar atıyordu...

Üç gün sonra, Pedimu'yla tekrar buluştuğu zaman, arkadaşı ba yağı endişeliydi:

— Sana ne oldu böyle be Hinoğlu? diye sordu, evlenmiş, bitmişsin...

— Bitirim kadın, birader...

— Ne olur, anlatsana nasıl bitiriyor seni?

— Gel hele Nea Sandra'ya girelim, hem birer bira çekeriz, hem de anlatırım...

Ve Hinoğlu, günlerdenberi yaşadığı tadına doyulmaz aşk hayatını Pedimu'ya bal'andıra ballandıra anlattı. Kadın duldu üstelik kimsesi de yoktu. Mükellef bir villâda oturuyordu. Zengindi. Yalnız doktorlar fazla hevecanlanmağı menetmislerdi. Kalbi zayıftı. Başka hiçbir kusuru yoktu. Bilâkis, dünyadan adamakıllı kâm almak taraflısıydı. Bu sebepten Hinoğlu'nun canına okumuştu ya...

Pedimu, birkaç ay, madam Sedefidis'in hikâyelerini arkadaşından dinledi. Lâkin domuz Andréa, bir kere bile «gel seni de götüreyim» demiyordu. Arkadaşını atlatmak sayesinde konduğu nimeti yalnız kendine saklamak istiyordu. Bereket herşeyi görür bilen Hristos, onun cezasını verdi. Bakın nasıl verdi:

Bir gün Pedimu, koşa koşa Hinoğlu'na geldi:

— Andrea, dedi, baksana başıma ne iş çıkardın benim!..

— Ne oldu Pedimu?

— Dün bir noter kâtibi geldi. Madam Sedefidis vefat etmiş. Vasiyetname yapmış. Servetini bana bırakmış...

— Sana mı? Ne münasebet?

— Ben de ne münasebet dedim ama, noter vasiyetnameyi gösterdi. Gayet açık: Pedimu Pediakimu diye yazılı...

Hinoğlu birden elini alnına vurdu:

— Tuh, Allah belâmı versin... Hoş verdi ya işte! dedi. Madam Sedefidis, daha otobüse bindiğimiz gün beni Pedimu diye çağırdı da, bozuntuya vermedimdi... İşte o sayede servete kondun. Seni atlatmamın karşılığını gördüm be Pedimu...

— Starvros Stavrilis —

Dünya Karikatürleri

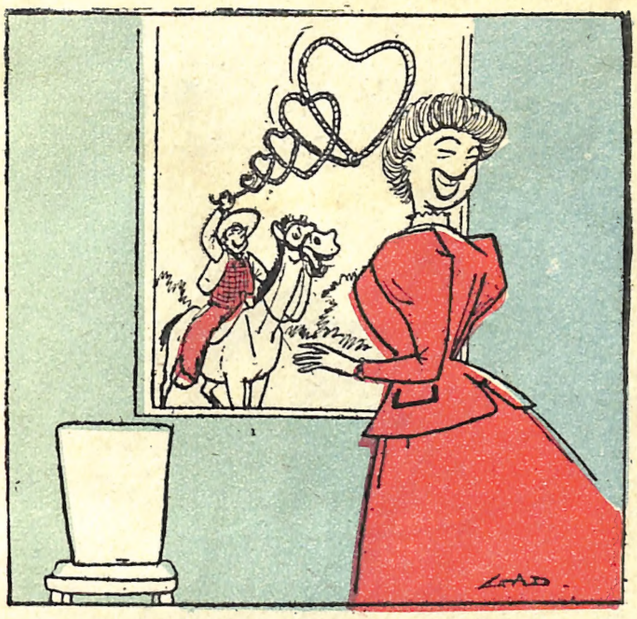

— Baba!.. Beni istemeğe bir genç geldi!..

— Fransız —

YAZISIZ!..

— Fransız —

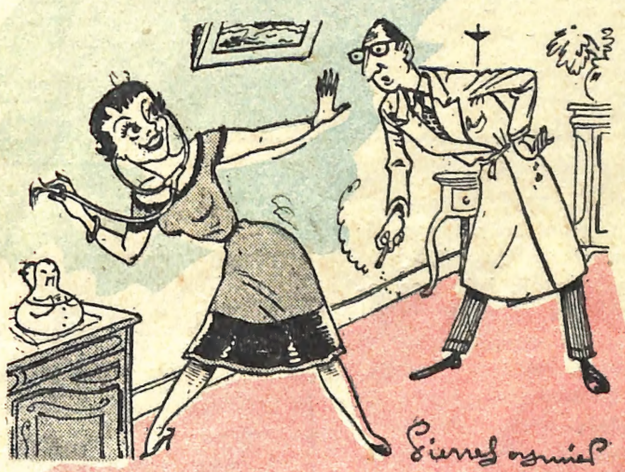

DOKTORUN KARISI :

— Gürültü etme... Yeni evlileri dinliyorum!..

— Fransız —

— Kiralık bir apartıman haber almışlardı!..

— Fransız —

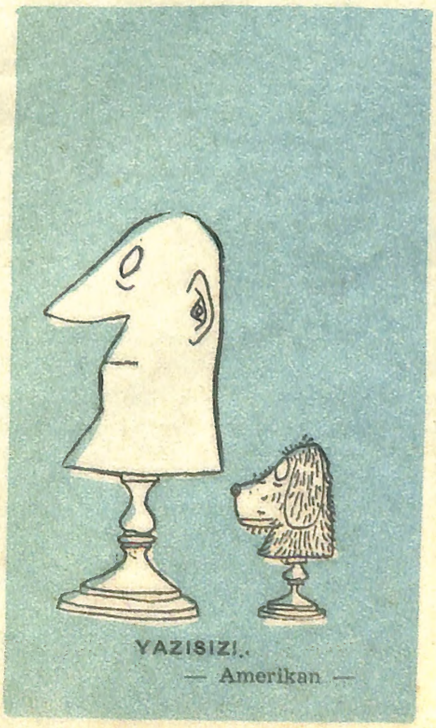

YAZISIZ!..

— Amerikan —

Perdede büyük muvaffakiyetler kazanan Lâle Oraloğlu bu sene: **Leylâklar altında, 6 Ölü var, Nilgün** filimlerinde oynuyor

Lâle Oraloğlu

PURO İÇİN NE DİYOR...

"PURO, fevkalâde bir Tuvalet Sabunu olmakla beraber, aynı zamanda, terkibinde krem hassaları bulunan müessir ve pratik bir güzellik müstahzarıdır. Cildinizi korumak, genç ve güzel kalmak için PUROdan şaşmayınız.

1 PURO, cilt üzerindeki siyah benek ve güzelliği bozan sivilcelerin teşekkülüne mani olur

2 PURO, cildin derinliklerine kadar nüfuz ederek yabancı ve zararlı maddeleri temizler

3 PURO, cildin gizli kalan güzelliğini ve cazibesini meydana çıkarır

BOL KÖPÜKLÜ NEFİS KOKULU

PURO Güzellik Metodunu bugünden itibaren siz de tatbik ediniz.

PURO

TUVALET SABUNU 100 DE 100 SAFTIR

İfaal 4-20

TÜRK TİCARET BANKASI

3000 ALTUN

7 APART-DAİRESİ

OTOMOBİL

TRAKTÖR

1954 de

500.000 LİRA

& ÇEŞİTLİ PARA İKRAMİYELERİ

HER 150 LİRAYA BİR KUR'A NUMARASI

Yazı işlerini fiilen idare eden: AHMET KOÇER

Basıldığı yer: ERGAN MATBAASI

5

REKLÂM TİCARET

VİTAMİNLİ

PA-RO çocuk maması Kalsiyum Fosfat, Süt şekeri ve bol vitamin ihtiva eder.

PA-RO

Ana sütüne en yakın çocuk mamasıdır.

Beyoğlu Parmakkapı Mia

Sokak No: 1

otomobil... apartıman... ev...

YILDA

16

ÇEKİLİŞ

Talih yolcuları Mes'ut gününüzün Saati yaklaştı.

SÜMERBANK

Akbaba
siyasî mizah gazetesi

— Ne olur, size tecavüz edeyim de beni şu polise teslim et!...
— İtalyan karikatürü —